

Czwartek, 17 września 2009 r.

Umowa o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Tadżykistanu

P7_TA(2009)0017

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tadżykistanu, z drugiej strony

(2010/C 224 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Azji Środkowej, w szczególności rezolucję z dnia 23 października 2003 r. w sprawie Turkmenistanu oraz Azji Środkowej ⁽¹⁾, z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE dla Azji Środkowej ⁽²⁾ oraz z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez Unię Europejską ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 września 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tadżykistanu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając umowy o partnerstwie i współpracy zawarte pomiędzy UE a Uzbekistanem, Kirgistanem i Kazachstanem, obowiązujące od roku 1999,
- uwzględniając zawarte w powyższych umowach klauzule dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając obecne ramy stosunków UE-Tadżykistan – Umowę o handlu i współpracy między UE a byłym Związkiem Radzieckim, która zostanie zastąpiona przez umowę o partnerstwie i współpracy po jej ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej i Tadżykistan oraz po wydaniu zgody przez Parlament,
- uwzględniając fakt, że Umowa o partnerstwie i współpracy z Tadżykistanem została ratyfikowana przez wszystkie 27 państw członkowskich Unii Europejskiej i przez Tadżykistan,
- uwzględniając Umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem pomiędzy Wspólnotą Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej z jednej strony a Republiką Tadżykistanu z drugiej strony, podpisaną dnia 11 października 2004 r. i obowiązującą od maja 2005 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając przyjęcie przez Radę Europejską w dniach 21-22 czerwca 2007 r. strategii UE na rzecz nowego partnerstwa z Azją Środkową,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Rady i Komisji Europejskiej dla Rady Europejskiej z czerwca 2008 r. w sprawie postępów we wdrażaniu strategii UE dla Azji Środkowej oraz zawartą w nim ocenę, według której wdrażanie strategii jest zaawansowane,
- uwzględniając plan działania Rady Europejskiej (2007-2013) na rzecz polityki energetycznej dla Europy, przyjęty przez Radę Europejską w dniach 8-9 marca 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, s. 639.

⁽²⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 49.

⁽³⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, s. 107.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0375.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 340 z 16.11.2004, s. 2.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki ⁽¹⁾,
  - uwzględniając pierwsze posiedzenie w ramach oficjalnego dialogu dotyczącego praw człowieka między Unią Europejską a Tadżykistanem w październiku 2008 r. oraz listę zaleceń z posiedzenia, które powinny zostać należycie uwzględnione w trwających reformach prawnych,
  - uwzględniając pierwsze seminarium na temat społeczeństwa obywatelskiego UE-Tadżykistan, które odbyło się w Duszanbe w dniach 10-11 lipca 2009 r., oraz dialog dotyczący praw człowieka, który odbędzie się w Duszanbe w dniu 23 września 2009 r.,
  - uwzględniając konferencję międzynarodową na temat narkotyków, która odbyła się w Duszanbe w październiku 2008 r. przy wsparciu UE,
  - uwzględniając wymianę poglądów między Komisją Spraw Zagranicznych Parlamentu i tadżyckim prezydentem Emomalim Rahmonem w dniu 10 lutego 2009 r.,
  - uwzględniając czwarte posiedzenie międzyparlamentarne Parlamentu Europejskiego i parlamentu Tadżykistanu (Majlisi), które odbyło się w Duszanbe w dniach 6-8 kwietnia 2009 r.,
  - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zawarcia umowy o partnerstwie i współpracy z Tadżykistanem ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że kraje Azji Środkowej, do których należy Tadżykistan, zajmują kluczowy obszar między Europą i Azją, a pod względem historii i tradycji stanowią ważny punkt kontaktu i tranzytu pomiędzy tymi dwoma kontynentami,
- B. mając na uwadze, że dla UE niezwykle istotne są bezpieczeństwo i stabilność, rozwój i umacnianie demokratycznych instytucji oraz poszanowanie praw człowieka, a także praworządność w przedmiotowym regionie, zwłaszcza ze względu na to, że rozwój wydarzeń o charakterze strategicznym, politycznym i gospodarczym oraz rosnące wyzwania transregionalne w Azji Środkowej mają również zarówno pośredni, jak i bezpośredni wpływ na interesy Unii Europejskiej,
- C. mając na uwadze, że nowa strategia UE na rzecz Azji Środkowej zmierza do poprawy dialogu politycznego oraz zacieśnienia więzi pomiędzy Europą a jej partnerami z Azji Środkowej, zgodnie z wartościami leżącymi u podstaw UE,
- D. mając na uwadze, że Tadżykistan, graniczący z Afganistanem na odcinku ponad 1 300 km, jest głównym partnerem regionalnym UE na pierwszej linii z Afganistanem, oraz innych organów międzynarodowych na rzecz zwalczania handlu narkotykami, ekstremizmu i zagrożeń wobec bezpieczeństwa regionalnego,
- E. mając na uwadze, że cele polityki UE wobec Tadżykistanu są w pierwszej kolejności skierowane na ograniczenie ubóstwa, dobre zarządzanie i reformy, a w wymiarze regionalnym na skuteczniejszą walkę z przemytem narkotyków i ze zorganizowaną przestępczością, oraz mając na uwadze, że UE zapewnia pomoc w tym zakresie, szczególnie poprzez wsparcie dla zarządzania granicami w ramach programu BOMCA/CADAP,
- F. mając na uwadze, że umowa o partnerstwie i współpracy z Tadżykistanem zawiera zobowiązania i środki współpracy w kwestiach readmisji i kontroli nielegalnej imigracji; mając na uwadze, że konieczne jest zawarcie osobnej umowy określającej szczegóły takiej współpracy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 206.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0018.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- G. mając na uwadze, że wojna domowa, która zakończyła się w 1997 r. doprowadziła do zniszczenia infrastruktury i instytucji oraz spustoszenia gospodarki, czyniąc z Tadżykistanu najuboższą spośród byłych republik radzieckich; mając na uwadze, że chociaż Tadżykistan w ostatnich latach zaznał okresu silnego ozdrowienia, ok. 60 % populacji nadal żyje w skrajnym ubóstwie, zaś na biedniejszych obszarach opieka zdrowotna i edukacja pozostają niedostępne; mając na uwadze, że Tadżycy są w dużym stopniu uzależnieni od przekazów pieniężnych od pracowników migrujących, ale dochodowi temu poważnie zagraża kryzys gospodarczy w regionie i dlatego ogromne znaczenie ma pomoc Tadżykistanowi w utworzeniu zrównoważonego i solidnego krajowego systemu gospodarczego,
- H. mając na uwadze, że Tadżykistan cechuje najwyższy wskaźnik urodzeń w Azji Środkowej, a prawie 40 % ludności, która wynosi 7,3 mln, stanowią młodzi ludzie poniżej 15. roku życia; mając na uwadze, że stworzenie dobrego systemu edukacji ma zasadnicze znaczenie dla przyszłości kraju,
- I. mając na uwadze, że główną siłą napędową gospodarki Tadżykistanu jest produkcja bawełny i aluminium, lecz ceny tego rodzaju surowców na rynku światowym spadają; mając na uwadze, że Tadżykistan nie posiada ropy naftowej, a jego złoża gazu są niewielkie, a pomimo znacznych rezerw hydroelektrycznych doświadczył poważnego niedoboru energii,
- J. mając na uwadze, że otoczenie instytucjonalne, prawne i finansowe nie sprzyja rozwojowi tadżyckich firm i potrzebuje znaczącego wsparcia,
- K. mając na uwadze, że Tadżykistan jest uzależniony od pomocy zagranicznej i humanitarnej oraz że blisko połowa siły roboczej pracuje za granicą, głównie w Rosji, wspierając rodziny w kraju za pomocą przekazów pieniężnych,
- L. mając na uwadze, że rozpad Związku Radzieckiego doprowadził do przerwania tradycyjnych stosunków gospodarczych i załamania regionalnych rynków, co przyczynia się do obecnej zapaści gospodarczej; mając na uwadze, że UE powinna podjąć wszelkie starania, by odbudować zaufanie między krajami w regionie, ułatwiając w ten sposób wznowienie regionalnej współpracy,
- M. mając na uwadze, że oprócz pomocy otrzymywanej w ramach instrumentu współpracy na rzecz rozwoju Tadżykistan uczestniczy w szeregu trwających programów regionalnych,
- N. mając na uwadze, że prezydent E. Rahmon, najwyraźniej cieszący się poparciem społecznym, systematycznie tłumił wszelką opozycję i skutecznie wyeliminował podział władzy, który miało zagwarantować porozumienie pokojowe z 1997 r.,
- O. mając na uwadze, że w sprawozdaniu końcowym OBWE/ODIHR z obserwacji wyborów odnotowano brak faktycznego wyboru i prawdziwego pluralizmu podczas wyborów prezydenckich w 2006 r.,
- P. mając na uwadze szerokie przekonanie o powszechności i wszechobecności korupcji na wszystkich szczeblach oraz fakt, że, jak się uważa, znaczna część środków otrzymywanych od międzynarodowych ofiarodawców nie jest przeznaczana na właściwy cel,
- Q. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie dopiero się rodzi, w jego rzeczywistym rozwoju często przeszkadzał rząd, i czeka je długa droga, zanim będzie mogło wykorzystać swój potencjał na rzecz rozwoju społecznego w kraju; mając na uwadze, że niektóre działania grup religijnych zostały ograniczone wymogiem rejestracji w państwowym Komitecie do spraw religijnych, a także innymi restrykcyjnymi środkami na mocy nowo przyjętego prawa w zakresie wolności sumienia i stowarzyszeń religijnych,
1. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Tadżykistan dał jednoznacznie do zrozumienia, iż jest zaangażowany we współpracę z UE, pragnie zwiększyć poziom handlu z UE i promować relacje w zakresie edukacji oraz przyjmie konkretne środki w takich kluczowych dziedzinach jak opieka społeczna, zdrowie, edukacja, walka z korupcją i poprawa sytuacji w zakresie praw człowieka, aby pokazać, że poważnie traktuje te zobowiązania;

Czwartek, 17 września 2009 r.

2. jest świadomy silnego poczucia zawodu ze strony rządu tadżyckiego w związku z brakiem ratyfikacji umowy o partnerstwie i współpracy, zwłaszcza w świetle stanowiska UE, w myśl którego dla UE absolutnie niezbędne jest odpowiednie różnicowanie jej polityki, jako że warunki polityczne, gospodarcze, społeczne i inne różnią się znacznie w państwach Azji Środkowej; w związku z tym wyraża zamiar rychłego wydania zgody i oczekuje jak najszybszego zawarcia umowy o partnerstwie i współpracy;
3. postrzega swoją zgodę na zawarcie umowy o partnerstwie i współpracy jako oznakę chęci nawiązania dialogu z Tadżykistanem i zachęcenia go do podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do pilnie potrzebnych reform; przede wszystkim zwraca jednak uwagę Tadżykistanu na warunkowość zawartą w klauzuli dotyczącej praw człowieka/zawieszającej;
4. jest zdania, że podstawą pełnego rozwoju umowy o partnerstwie i współpracy oraz wzmocnienia dwustronnych stosunków powinna być dokładna i przeprowadzona w odpowiednim czasie ocena postępów, jakich dokonano w najważniejszych dziedzinach; w tym kontekście wzywa Komisję do określenia jasnych wskaźników i warunków;

Sytuacja gospodarcza

5. odnotowuje ogromne trudności, jakim Tadżykistan stawia czoła, oraz słabą infrastrukturę transportową i energetyczną kraju, i wyraża poważną troskę tym, że w maju 2009 r. z powodu kryzysu ekonomicznego oraz niewydolności sektora rolniczego 1,5 mln osób znalazło się w sytuacji niepewności zaopatrzenia w żywność;
6. wzywa rząd Tadżykistanu, aby pochylił się nad przyczynami problemu po stronie podaży i porzucił politykę zbyt ambitnych projektów, które w niczym nie przyczyniają się do zaspokojenia podstawowych i najpilniejszych potrzeb ludności; jednocześnie wzywa go do wzmocnienia rynków regionalnych i lokalnej produkcji oraz do zainicjowania programów pomocy żywnościowej i tworzenia miejsc pracy;
7. zwraca się do rządu Tadżykistanu o pilne zajęcie się katastrofalnym stanem sektorów edukacji i zdrowia, który grozi nową falą problemów społecznych w przyszłych pokoleniach i podważa przyszłość kraju;
8. zauważa ponadto, że trwałe ubóstwo pomaga napędzać handel narkotykami, a jak sugerują niektóre sprawozdania, 30-50 % działalności gospodarczej w kraju jest powiązane z przemysłem narkotyków;
9. wzywa Tadżykistan do wykorzystania ogromnego potencjału energii hydroelektrycznej w racjonalny i demokratyczny sposób wobec obaw krajów położonych w dole rzeki, które są tradycyjnie zależne od bezpiecznych okresowych stanów wód; w tym kontekście wzywa Komisję do podjęcia wszelkich starań, by ułatwić rozwój wspólnych projektów z udziałem wszystkich podmiotów regionalnych, których to potencjalnie dotyczy, a także w zgodzie ze standardami UE;
10. wzywa Tadżykistan do wprowadzenia zmian strukturalnych celem poprawy klimatu inwestycji z myślą o firmach zagranicznych;
11. wzywa Tadżykistan do pełnego wdrożenia koniecznych reform gospodarczych ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby wprowadzenia reform w sektorze rolnictwa, umożliwiających rolnikom zwolnienie z długów i przejście z monokultury bawełny na alternatywne formy rolnictwa;

Sytuacja polityczna

12. uznaje Tadżykistan za względnie stabilny kraj, jako że dotychczas nic nie wskazuje na zagrożenie z zewnątrz lub dobrze zorganizowaną lokalną rewoltę; zwraca jednak uwagę na oznaki pewnego słabnięcia reżimu (choćby przypadki przemocy i demonstracje w autonomicznym regionie górskim Badakszan w 2008 r. oraz niedawną operacją bezpieczeństwa we wschodnim dystrykcie Tawildara, w której starły się siły rządowe, byłe zbrojne grupy opozycji oraz obce bojówki), które wywołały pytania co do poziomu kontroli państwa przez prezydenta; zwraca również uwagę na obawy, że utrwalone ubóstwo, pleniąca się korupcja i coraz bardziej autorytarny rząd mogą podnosić ryzyko przyszłej niestabilności politycznej, gospodarczej i społecznej;

Czwartek, 17 września 2009 r.

13. przypomina Tadżykistanowi o milenijnych celach rozwoju i o wsparciu UE dla poważnych starań na rzecz postępu w tej dziedzinie;

14. zwraca uwagę na strukturę parlamentarną, w której przeważa proprezydencka partia ludowo-demokratyczna; ubolewa nad faktem, że partie opozycyjne zostały zepchnięte na margines, a potencjalni rywale uwięzieni lub wygnani; w perspektywie wyborów, które prezydent obiecał w 2010 r., wzywa rząd Tadżykistanu do realizacji zobowiązań w odniesieniu do demokratyzacji poprzez umożliwienie powstania prawdziwego wielopartyjnego systemu politycznego i przegląd ordynacji wyborczej (np. w celu dopuszczenia bezstronnych obserwatorów, anulowania opłaty rejestracyjnej dla kandydatów, a także większej przejrzystości w obliczaniu i zestawianiu głosów oraz przedstawianiu wyników);

15. krytykuje ograniczenia nałożone na organizacje pozarządowe oraz brak wpływowych i widocznych działań społeczeństwa obywatelskiego w Tadżykistanie, ponieważ może to uniemożliwić przyszłe przemiany demokratyczne, i przypomina o potrzebie podjęcia znacznych reform i przestrzegania praw człowieka we wszystkich warstwach społeczeństwa;

16. odnotowuje, że korupcja uznawana jest za poważny problem w Tadżykistanie, po części z powodu braku kultury prawnej i niezdolności kraju do odpowiedniego opłacania urzędników służby cywilnej; pragnie ujrzeć dowody, że już wprowadzone w życie ustawa o korupcji, agencja antykorupcyjna i ambitna strategia antykorupcyjna na lata 2008-2012 nie stanowią wyłącznie działań pozornych;

17. wzywa Tadżykistan do ustanowienia polityki całkowitej przejrzystości w sektorze gospodarki, włączając w to rachunkowość finansów publicznych w odniesieniu do wszelkich dochodów z przedsiębiorstw państwowych, takich jak tadżyckie przedsiębiorstwo produkcji aluminium Talco (zarówno na lądzie, jak i na morzu) oraz przedsiębiorstwo energetyczne Barki Tadżyk, a także przejrzystości w finansowaniu sektora bawełny;

Kwestie regionalne

18. podkreśla geograficzną rolę Tadżykistanu jako sąsiada Afganistanu i związane z tym problemy narkotyków, terroryzmu i ekstremizmu oraz przyjmuje do wiadomości potencjał Tadżykistanu w zakresie utworzenia nowoczesnego, sprawnie działającego państwa mogącego służyć za "zaporę ogniową" przed ekspansją ekstremizmu z Afganistanu i regionu; podkreśla znaczenie dalszej współpracy z Tadżykistanem, tak aby pomóc mu w funkcjonowaniu w charakterze stabilnego i sprawnie działającego państwa; zwraca uwagę, że nie można wykorzystywać walki z terroryzmem jako pretekstu do represji lub zastraszania sił opozycyjnych, i trzeba ją prowadzić przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i wolności obywatelskich;

19. odnotowuje, że kwestie dostaw energii i wody są kluczowe dla bezpieczeństwa ludności i stosunków międzypaństwowych w Azji Środkowej; zwraca szczególną uwagę na spór o energię między Tadżykistanem a Uzbekistanem (o którym świadczy m.in. tymczasowe, lecz niezapowiedziane zamknięcie granicy przez Uzbekistan, odcięcie przezeń dostaw gazu i podwojenie cen) oraz spory o wodę z Uzbekistanem i Kirgizją; w tym kontekście zwraca się o pilne konsultacje ogólnoregionalne w sprawie racjonalnego wykorzystania zasobów energii;

Prawa człowieka

20. wyraża poważne zaniepokojenie naruszeniami praw człowieka w Tadżykistanie, popełnianymi niemalże w poczuciu bezkarności i przyjmującymi różne formy, takie jak nacisk na sądy i sędziów ze strony zarówno rządu, jak i siatek przestępczych, presja na środki przekazu, powszechne naruszenia praw kobiet, praca dzieci i wykorzystywanie uczniów do zbierania bawełny, sytuacja pracowników – którą amerykańska organizacja Freedom House określiła jako „finansowe poddaństwo”, wstrząsające warunki w więzieniach, w tym tortury i inne formy maltretowania, a także handel ludźmi;

21. w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem rozpoczęcie oficjalnego i zorientowanego na wyniki dialogu między UE i Tadżykistanem na temat praw człowieka; osiągnięcie postępu na tym polu uznaje za podstawowy warunek rozwoju stosunków dwustronnych; podkreśla, jak ważne jest formalne i zasadnicze włączenie do takiego dialogu organizacji pozarządowych działających w Tadżykistanie;

22. ubolewa nad nową ustawą o organizacjach pozarządowych, opartą na wzorze rosyjskiej ustawy, która wprowadziła uciążliwe wymogi w zakresie rejestracji i jej odnawiania;

Czwartek, 17 września 2009 r.

23. podkreśla, że chociaż tadżyckie prawo uznaje wolność wypowiedzi i prasy, władze często zastraszają osoby, które nie zgadzają się z polityką rządu, i zniechęcają je do otwartego i krytycznego wyrażania swoich poglądów; krytykuje ponadto fakt, że niezależne środki przekazu poddawane są różnym formom zastraszania i kontroli, aby zmusić je do praktykowania autocenzury;
24. wyraża również zaniepokojenie podupadającą wolnością religijną oraz faktem, że nowa ustawa w sprawie religii, podpisana przez prezydenta w dniu 25 marca 2009 r., zakazuje wielu praktyk religijnych i może zdelegalizować wiele wspólnot religijnych, spychając je do podziemia;
25. podkreśla, że dyskryminacja kobiet i przemoc wobec nich pozostaje powszechnym problemem; wzywa Komisję do opracowania doraźnych programów w celu zwiększenia możliwości kobiet i wzywa władze Tadżykistanu do podjęcia wszelkich starań, by położyć kres łamaniu praw kobiet i ułatwić im dostęp do wymiaru sprawiedliwości;
26. odnotowuje z niepokojem ustawę z 2007 r. w sprawie przestrzegania tradycji i rytuałów narodowych, która nakłada ograniczenia w odniesieniu do sposobu ubierania się przez Tadżyków i obchodzenia tradycyjnych świąt;
27. ubolewa nad powszechnym stosowaniem tortur; zwraca uwagę, że definicja tortur w prawie tadżyckim wciąż jest niekompletna, oraz ponownie wzywa do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia zgodności z konwencjami w sprawie zakazu stosowania tortur, szczególnie poprzez oddanie w ręce sprawiedliwości urzędników odpowiedzialnych za poniżanie lub niewłaściwe traktowanie oraz do ratyfikacji protokołu fakultatywnego (OPCAT) pozwalającego na monitorowanie miejsc przetrzymywania; ponadto wzywa do zniesienia kary śmierci;
28. zauważa, że tadżyckiej komisji parlamentarnej odpowiedzialnej za kwestie prawne i prawa człowieka powierzono kontrolę ustawodawstwa pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi praw człowieka, ale dotychczas nie okazała się ona zbyt skuteczna;
29. z zadowoleniem przyjmuje wiadomość o niedawnym nominowaniu Rzecznika Praw Obywatelskich i wzywa rząd tadżycki do zagwarantowania mu pełnej niezależności;

Wspólnota międzynarodowa

30. wzywa międzynarodowych darczyńców do podjęcia wszelkich możliwych kroków, aby pobudzać i wspierać powstanie trwałego i dynamicznego społeczeństwa obywatelskiego oraz zachęcać niezależne środki przekazu do informowania o kwestii państwowej korupcji i o przepływie funduszy międzynarodowych;
31. zwraca się do Komisji o zapewnienie we współpracy z prezydentką Rady Unii Europejskiej, że demokracja i prawa człowieka są w pełni uwzględniane na wszystkich poziomach dialogu z Tadżykistanem oraz że Unia Europejska zaoferuje Tadżykistanowi wszelką potrzebną pomoc w tych dziedzinach;
32. podkreśla potrzebę skierowania większej ilości funduszy bezpośrednio do władz lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego, pod warunkiem przejrzystości i możliwości weryfikacji;
33. zwraca się do Komisji o regularne przedstawianie Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania z rozwoju sytuacji w zakresie demokracji i praw człowieka oraz o pełne informowanie Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu o osiągniętych postępach w kontekście dialogu politycznego; wzywa Radę do włączenia tej komisji do dialogu z Tadżykistanem na temat praw człowieka;
34. wzywa Komisję, aby jak najszybciej zaangażowała się w negocjacje z rządem Tadżykistanu w celu zawarcia umów wykonawczych do umowy o partnerstwie i współpracy, takich jak umowa o readmisji i kontroli nielegalnej imigracji;

Czwartek, 17 września 2009 r.

35. zachęca UE – z uwagi na znaczenie Tadżykistanu jako kraju, przez którego terytorium przebiega tranzyt narkotyków z sąsiedniego Afganistanu do Rosji i Europy Zachodniej – do dalszego wzmocnienia środków przeciwdziałania tej aktywności w Tadżykistanie, ze szczególnym uwzględnieniem finansowania tadżyckiej Agencji Zwalczania Narkotyków; bez naruszania handlu transgranicznego, który ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczego regionów przygranicznych;

36. zwraca uwagę, że w na obszarze Tadżykistanu występują niewybuchy bomb kasetowych, i nalega by zwiększyć środki finansowe przeznaczone na ich rozbrajanie;

*

* *

37. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Republiki Tadżykistanu.

Sytuacja na Litwie po przyjęciu ustawy dotyczącej ochrony nieletnich

P7_TA(2009)0019

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie litewskich przepisów prawnych o ochronie nieletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji

(2010/C 224 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe i europejskie zobowiązania związane z ochroną praw człowieka, w tym te zawarte w konwencjach ONZ w sprawie praw człowieka oraz w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r., a także Konwencję ONZ o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając przepisy Unii Europejskiej w zakresie praw człowieka, a w szczególności art. 6 Traktatu UE, art. 13 Traktatu WE oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 13 ust. 1 Traktatu WE, który przewiduje, że: „bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszego Traktatu i w granicach kompetencji, które Traktat powierza Wspólnocie, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może podjąć środki niezbędne w celu zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”,
- uwzględniając dyrektywy Rady 2000/43/WE ⁽¹⁾ oraz 2000/78/WE ⁽²⁾ zakazujące bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji osób ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, jak również wniosek Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426) oraz art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zakazujący „wszelkich form dyskryminacji, w szczególności ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.